

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/615/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713209279
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713209279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci žalobcov maloletých detí L. U., nar. XX. XX. XXXX a H. U., nar. XX. XX. XXXX, obidvoch bytom u matky, štátne občianstvo: SR, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny C., ako kolíznym opatrovníkom, proti žalovanému Q. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. M. W. XXXX/XX, XXX XX C., štátne občianstvo: SR, za účasti vedľajšej účastníčky na strane maloletých žalobcov, matky U. U., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. F. XXXX/XX, XXX XX C., bývajúcej na adrese W. X, XXX XX D., štátne občianstvo: SR, o určenie otcovstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým žalobcom, o odvolaní žalovaného zo dňa 28. 10. 2013 doplneného podaním zo dňa 03. 02. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/109/2013-51 zo dňa 17. 09. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti mení tak, že žalovaný je povinný prispievať na výživu maloletých žalobcov - L. U., nar. XX. XX. XXXX a H. U., nar. XX. XX. XXXX sumou po 80,- Eur mesačne na každé maloleté dieťa zvlášť počnúc dňom XX. XX. XXXX k rukám vedľajšej účastníčky na strane maloletých žalobcov, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci.

Zameškané výživné pre maloletých žalobcov L. U. a H. U. za obdobie od XX. XX. XXXX do 31. 05. 2014, spolu vo výške 2.320,- Eur pre obidvoch maloletých žalobcov, sa žalovanému povoľuje splácať v mesačných splátkach v sume 60,- Eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci spolu s bežným výživným k rukám vedľajšej účastníčky na strane maloletých žalobcov pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom č. k. 14C/109/2013-51 zo dňa 17. 09. 2013 rozhodol o návrhu maloletých žalobcov, ktorým sa domáhali určenia otcovstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým žalobcom, tak, že konanie o určenie otcovstva k maloletým žalobcom zastavil. Maloletých žalobcov súd zveril do osobnej starostlivosti vedľajšej účastníčky na strane maloletých žalobcov, matky maloletých žalobcov, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Žalovanému, otcovi maloletých žalobcov, uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých žalobcov počnúc dňom XX. XX. XXXX sumou po 100,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť. Zároveň rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 09. 2013 spolu pre obidvoch žalobcov v sume 1.300,- Sk, ktoré zameškané výživné povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach v sume 60,- Eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhodnosti splátok pri nezaplatení čo i len jednej

splátky. Maloletým žalobcom a vedľajšej účastníčke trovy súd nepriznal. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok zo žaloby v sume 66,- Eur.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný písomným podaním zo dňa 28. 10. 2013, ktoré podanie na výzvu súdu doplnil podaním zo dňa 03. 02. 2014. Žalovaný podal odvolanie voči rozhodnutiu okresného súdu len v časti rozhodnutia, ktorým súd rozhodol o vyživovacej povinnosti žalovaného k maloletým žalobcom a v časti zameškaného výživného pre maloletých žalobcov. V zostávajúcej časti rozsudok okresného súdu odvolaním napadnutý nebol. Žalovaný odôvodnil podané odvolanie tým, že nesúhlasí s výškou výživného určeného na 100,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, nakoľko jeho priemerný mesačný príjem je vo výške 703,- Eur, jeho povinné pravidelné mesačné výdavky, okrem výživného na maloleté deti L. a H. U., sú vo výške 455,- Eur, po odpočítaní ktorých mu teda zostáva suma 248,- Eur, z ktorej by mal podľa napadnutého rozsudku uhrádzať mesačné výživné spolu 200,- Eur a ešte aj zameškané výživné po 60,- Eur, čo nie je ani objektívne možné. Namietal, že suma výživného 100,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť s prihliadnutím na ich nízky vek, zdravotný stav (matka uvádzala, že sú zdravé) sa mu zdá neprimeraná s prihliadnutím na výšku výživného 130,- Eur mesačne, ktoré platí svojmu synovi F. V., nar. XX. XX. XXXX, pochádzajúcemu z jeho predchádzajúceho manželstva. Navrhol určiť výživné na každé dieťa zvlášť po 60,- Eur mesačne. Žiadal prihliadať pri určovaní zameškaného výživného na ním dobrovoľne poskytované pravidelné mesačné platby po 100,- Eur, ako aj na jednorazovú platbu vo výške 800,- Eur poskytnutú na úhradu potrieb pre maloleté deti pri ich narodení. Namietal nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu v časti určenia výšky zameškaného výživného, keď v odvolaní uviedol, že dňa 08. 02. 2013 matke maloletých detí zaslal na jej účet sumu vo výške 1.500,- Eur, ktorá sa skladala zo sumy 700,- Eur, ktorú jej bol povinný jednorazovo uhradiť podľa rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/55/2012-33 ako zameškané výživné nevydatej matke a zo sumy 800,- Eur, ktorú sumu jej zaslal dobrovoľne a podľa svojho uváženia práve na jednorazové výdavky súvisiace s narodením detí - nákup detskej výbavičky, kočíka a podobne. Napriek tomu, že podľa rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/55/2012-33 mal nevydatej matke maloletých detí platiť výživné po 100,- Eur mesačne do času pôrodu maloletých detí, keď sa tieto narodili, uvedomoval si, že matka ich bude koiť a zabezpečovať ich potreby, a teda jej aj naďalej dobrovoľne posielal pravidelne mesačne sumu vo výške 100,- Eur, ktorú síce neoznačoval ako výživné pre maloleté deti, ale zasielal jej ju práve za týmto účelom, t. j. aby bola zabezpečená výživa a potreby maloletých detí. K týmto tvrdeniam predložil výpisy z účtu.

K podanému odvolaniu vyjadrenie kolízneho opatrovníka maloletých žalobcov a ani vedľajšej účastníčky na strane maloletých žalobcov podané nebolo.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 62 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. (ďalej „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Odvolací súd vo vzťahu k podanému odvolaniu žalovaného posudzoval možnosti a schopnosti žalovaného, otca maloletých žalobcov, ako aj odôvodnené potreby maloletých žalobcov. Odvolací súd poukazuje na to, že miera odôvodnených potrieb dieťaťa je rôzna podľa konkrétnych okolností prípadu a súd ju skúma predovšetkým v závislosti od veku dieťaťa, zdravotného stavu dieťaťa s ohľadom na jeho fyzické a duševné potreby, schopnosti a eventuálne s ohľadom na špeciálne potreby maloletého dieťaťa. Okresný súd určoval vyživovaciu povinnosť žalovaného k maloletým deťom za obdobie odo dňa ich narodenia, pričom v priebehu konania došlo k určeniu otcovstva žalovaného k maloletým žalobcom súhlasným vyhlásením rodičov. Podľa vyjadrenia matky v konaní pred súdom maloleté deti sú zdravé, o

maloleté deti sa stará výhradne ona, otec maloletých detí na ich výživu od narodenia doposiaľ neprispel žiadnou sumou. Matka maloletých detí inú vyživovaciu povinnosť nemá. Okresný súd pri rozhodovaní o určení vyživovacej povinnosti žalovaného k maloletým deťom mal preukázaný príjem matky maloletých detí, ktorý pozostáva z výplaty materskej vo výške 398,30 Eur, resp. 385,50 Eur za mesiace apríl a jún 2013. Príjem žalovaného mal súd preukázaný čiastkou 703,- Eur mesačne, ktorý príjem má žalovaný zo zamestnania.

V konaní ďalej bolo preukázané, že žalovaný okrem maloletých žalobcov má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a to k maloletému F. V., nar. v roku XXXX, pričom výživné bolo naposledy na toto dieťa určené rozsudkom okresného súdu zo dňa 20. 09. 2010 sp. zn. 5P/183/2010, ktorým vyživovacia povinnosť žalovaného k dieťaťu bola určená sumou 130,- Eur mesačne od 01. 05. 2010.

V zmysle hore citovaného zákonného ustanovenia § 62 Zákona o rodine povinnosť oboch rodičov rovnako sa starať o výživu detí je odrazom zásady, v zmysle ktorej sa na úhrade potrieb a na výžive dieťaťa podieľajú obidvaja rodičia podľa svojich síl, možností a majetkových pomerov s ohľadom na ich celkovú majetkovú a sociálnu situáciu. Oboznámením sa so spisovým materiálom, s predloženými listinnými dôkazmi a s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu odvolaciemu súdu sa javí odvolanie žalovaného v časti určenia vyživovacej povinnosti žalovaného k maloletým deťom ako čiastočne dôvodné. Odvolací súd pri rozhodovaní zohľadnil pomery oboch rodičov maloletých detí. Matka maloletých detí sa o deti osobne stará, poberá materský príspevok, pričom má tiež povinnosť podieľať sa na výžive maloletých detí, ktorú povinnosť si matka maloletých detí aj plní, čo je zrejme aj z vykonaného dokazovania. Okrem maloletých detí matka inú vyživovaciu povinnosť nemá. Žalovaný, otec maloletých detí, je zamestnaný, pričom príjem zo zamestnania je jeho jediným príjmom, okrem maloletých detí má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, pričom výška jeho vyživovacej povinnosti bola určená rozhodnutím súdu sumou 130,- Eur mesačne. Po zohľadnení hore uvedených skutočností, berúc do úvahy schopnosti a možnosti rodičov maloletých detí a s prihliadnutím na potreby maloletých detí vzhľadom predovšetkým na ich nízky vek a dobrý zdravotný stav, odvolací súd je toho názoru, že na zabezpečenie potrieb maloletých detí je primerané určenie vyživovacej povinnosti žalovaného k maloletým deťom odo dňa ich narodenia, t. j. odo dňa XX. XX. XXXX sumou 80,- Eur mesačne na každé maloleté dieťa zvlášť. Takéto výživné podľa názoru odvolacieho súdu spolu s vyživovacou povinnosťou matky a jej osobnou starostlivosťou je toho času primerané jednak vo vzťahu k potrebám maloletých detí berúc do úvahy aj schopnosti a možnosti žalovaného, otca maloletých detí pri zohľadnení jeho ďalšej vyživovacej povinnosti. Takéto výživné je žalovaný podľa názoru odvolacieho súdu schopný poskytovať na výživu maloletých detí bez ujmy na svojej vlastnej výžive. Odvolací súd zmenil vzhľadom už na hore uvedené, aplikujúc ustanovenie § 220 O. s. p., výrok rozsudku okresného súdu v časti určenia vyživovacej povinnosti žalovaného k maloletým deťom - žalobcom a určil jeho vyživovaciu povinnosť sumou 80,- Eur mesačne. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že žalovaným navrhované výživné sumou 60,- Eur mesačne na každé maloleté dieťa zvlášť je podľa názoru odvolacieho súdu neprimerané, a to jednak vzhľadom na potreby maloletých detí ako aj na možnosti a schopnosti žalovaného.

Prvostupňový súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie odo dňa narodenia maloletých detí, t. j. od XX. XX. XXXX do 30. 09. 2013, keďže vo veci rozhodol rozsudkom dňa 17. 09. 2013, pričom výšku zročného výživného ustálil sumou 1.300,- Eur pre obidve maloleté deti, ktoré zameškané výživné povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach v sume 60,- Eur mesačne. Žalovaný v odvolaní namietal výšku určeného zročného výživného, keď tvrdil, že na výživné pre maloleté deti treba započítať sumu 800,- Eur, čo dôvodil tým, že dňa 08. 02. 2013 zaslal matke maloletých detí na jej účet sumu vo výške 1.500,- Eur, ktorá čiastka pozostávala zo sumy 700,- Eur, ktorý bol povinný jednorazovo uhradiť ako zameškané výživné nevydatej matke na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/55/2012-33 a zo sumy 800,- Eur, ktorú sumu jej zaslal dobrovoľne a podľa svojho uváženia práve na jednorazové výdavky súvisiace s narodením detí - nákup detskej výbavičky, kočíka a podobne. Ďalej namietal, že pravidelné mesačné splátky po 100,- Eur, ktoré poskytoval matke maloletých detí aj po narodení maloletých detí, je potrebné započítať práve na výživné pre maloleté deti, keďže tieto sumy boli z jeho strany poskytnuté matke maloletých detí na tento účel. Odvolací súd tieto tvrdenia žalovaného v odvolaní vyhodnotil ako účelové s prihliadnutím k tomu, že okresný súd v časti zistenia skutkového stavu ohľadom platenia výživného pre maloleté deti vykonal náležité dokazovanie a výšku zročného výživného vzhľadom na zistený skutkový stav ustálil správne. Je nepochybné z vykonaného dokazovania, a to nielen z výpovede vedľajšej účastníčky na strane

maloletých žalobcov, matky maloletých detí, ale predovšetkým z výpovede samotného žalovaného, ktorý bol v konaní pred súdom vypočutý ako účastník konania po poučení podľa § 131 O. s. p., pričom z jeho výpovede nepochybne vyplýva, že 100,- Eur mesačne platí matke maloletých detí ako náhradu jej nákladov ako nevydatej matke podľa súdneho rozhodnutia, a to aj napriek tomu, že podľa súdneho rozhodnutia má povinnosť platiť na jej výživu 100,- Eur mesačne len do dňa pôrodu. Túto platbu matke maloletých detí poukazuje stále. Žalovaný v konaní pred súdom na pojednávaní dňa 17. 09. 2013, kedy súd vo veci aj rozhodol rozsudkom, vypovedal, že na výživu maloletých detí matke doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu. Čo sa týka úhrady sumy 1.500,- Eur, žalovaný v konaní pred súdom vypovedal, že zaplatil vedľajšej účastníčke 700,- Eur z titulu zameškaného výživného nevydatej matky, pričom v odvolaní (podanie zo dňa 03. 02. 2014) sám uvádza, že sumu 800,- Eur zaslal matke maloletých detí dobrovoľne a podľa svojho uváženia práve na jednorazové výdavky súvisiace s narodením detí - nákup detskej výbavičky, kočíka a podobne. Aj z tohto vyjadrenia je zrejmé, že sa nejednalo o bežné výživné, tak ako to následne v odvolaní žalovaný tvrdil. Je nepochybné, že ku dňu rozhodovania okresného súdu žalovaný na výživu maloletých detí nezaplatil žiadnu čiastku, ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by na výživu maloletých žalobcov uhradil výživné v určitej výške.

Odvolací súd vzhľadom na to, že došlo k zmene rozhodnutia o výške výživného za obdobie od XX. XX. XXXX, rozhodoval aj o zročnom výživnom na obidvoch maloletých žalobcov za celé obdobie, t. j. za obdobie od XX. XX. XXXX do 31. 05. 2014. Za toto obdobie vzhľadom na výšku určenej vyživovacej povinnosti žalovaného sumou 80,- Eur na každé maloleté dieťa zvlášť vznikol nedoplatok vo výške 1.160,- Eur pre každé maloleté dieťa, spolu vo výške 2.320,- Eur pre obidvoch maloletých žalobcov, ktoré zameškané výživné pre každé maloleté dieťa pozostáva zo sumy 40,- Eur za obdobie od XX. XX. XXXX do konca mesiaca marec 2013 a zo sumy 80,- Eur za obdobie od 01. 04. 2013 až 31. 05. 2014 za každý mesiac, čo spolu za celé obdobie pre obidvoch maloletých žalobcov predstavuje čiastku už vyššie uvedenú, t. j. sumu 2.320,- Eur. Prvostupňový súd povolil žalovanému splácať zameškané výživné v mesačných splátkach v sume 60,- Eur mesačne, rozhodnutie prvostupňového súdu v tejto časti napadnuté nebolo, odvolací súd preto z týchto dôvodov rovnako povolil žalovanému zaplatiť zameškané výživné v mesačných splátkach vo výške 60,- Eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci spolu s bežným výživným k rukám vedľajšej účastníčky na strane maloletých žalobcov pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky, aplikujúc ustanovenie § 160 ods. 1 O. s. p.

O trovách prvostupňového a odvolacieho konania vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.